

Behrsaines deenu ritmi

1989. gada oktobris

JĀNIS BERGS
Šogad druvā bija varenākais vīrs. Bet šomēnes viņš atkal bija galvenā persona — šoreiz kā motokrosa rīkotājs.

JURA ŠALTA foto

GRAUDU BUNKUROS IESKATOTIES

Vispirms ieskatīsimies tabuliņā, kur skaitļu valoda jums pateiks samērā daudz:

Kombainieris	Plāns (t)	Iekults (t)	Nokults (ha)
J. Bergs	450	486	152
J. Līcis	450	334	106
G. Šamšels	450	400	126
I. Krastiņš	350	375	116
M. Priedītis	350	281	87
I. Lietiņš	350	297	92
Saimniecībā		2174	

Šī gada labvēlīgajos laika apstākļos labības novākšanu sākām jau 22. jūlijā. Jauno maizi novākt šogad devās seši kombaini, kurus vadīja jau pieredzējušie kombainieri Jānis Bergs, Jānis Līcis un Gundars Šamšels, kā arī trīs jaunie ražas vācēji — Ilmārs Krastiņš, Modris Priedītis un Imants Lietiņš. Graudus uz kalti veda Ivars Švēde, Ziedonis Mickēvičs un ilggadējais šoferis Pēteris Ognevs.

Jāteic, ka jaunie kombainieri sevi pieteica kā spējīgi konkurenti mūsu kombainēšanas meistariem. Viņiem gan vēl krietni jāuzlabo kombainēšanas kvalitāte, un tad jau tā lieta ies. Ar labu vārdu gribas pieminēt arī visus trīs šoferus, kas veda graudus.

Šogad «Behrsaines» laukos ir novākti 32 cnt no katra hektāra. Tas ir vairāk par plānoto un tādej it kā varam būt apmierināti. Bet vienlaikus ir skaidrs, ka noteikti varējām iegūt daudz vairāk. Te īstenojās tas, ko es kādā no avīzes numuriem jau izteicu: labu ražu nevarēja gaidīt, jo nesagatavotās zemes dēļ ievilkās sēja. Tas mums augkopībā joprojām paliek vissāpīgākais punkts. Šobrīd graudi plānotajā daudzumā jau nogādāti valstij. Vairāk kā citugad izdevies atbērt sēklai un arī pašu klētis, cik nu mums to ir, izdevies piebērt.

Līdzko klētis durvis ir aizvērtas, jāsāk domāt par jauno ražu. Ziemājus šogad iesējām 290 ha platībā. No tiem 70 ha aizņēma kvieši 'Mironovskaja 808' un 'Donskaja polukarļikova'. Rudzu šķirne ir 'Voshod-1'. Kā jau tas pierasts, sēja atkal veica Kārlis Maslovskis. Atšķirībā no citiem rudeniem, Kārlis šoreiz apsējās viens pats. Graudus sējmašīnai atkal piegādāja Česlavs Gmizo, kurš arī šo darbu jau labi apguvis. Gaidīsim jauno ražu!

AIGARS ŅEZBERS,
sēklkopības agronomis

Saucu palīgā...

Laikam ne tikai Latvijas televīzijā, bet arī «Behrsaines dienu ritmos» vajadzēs ieviest šādu rakstu sēriju, jo dienas darbu kārtībā atsevišķas problēmas nerisinās.

Bērzainieši labi pazīst bijušo tējkopēju Zeltu Stūrīti un atceras tos raženos gadus, ko viņa atdevusi kolhoza darbam. Kamēr Zelma vēl jaudāja, viņa pūlējās spēkus nežēlodama, saņēma dažādus apbalvojumus un pateicības. Tagad klāt ir pensijas gadi, arī spēka palicis jau krietni mazāk. Grūtos brīžos gribētos sagaidīt palīdzību no kolhoza, bet... nekā tamlīdzīga. Z. Stūrītes personīgajai kūtiņai sagāzās jumts, tagad vispār vairs nav kur likt sienu. Drīz sabruks arī kūts griesti un Zelmas lopiņi kļūs par bezpajumtniekiem. Pensionāre jau vairākkārt griezusies pēc palīdzības kolhoza valdē, runājuši ar būvdarbu vadītājiem, bet runas labumu nav devušas. Siens sapūst zem klajas debess.

Jau gandrīz gadu daudz bērnu ģimenei Miervaldim Cīrulim un Valentīnai Būrijai tiek solīts, ka viņu mājai izgatavos jaunus logu rāmjus. Bet, kolīdz kāds griežas pie būvdarbu vadītāja A. Paegles, ir tikai viena atbilde: «Būs, būs, nav tikai laika un materiālu!» Viena istaba V. Būrijas septiņu bērnu ģimenei jau kļuvusi neapdzīvojama, cauri papuvušajai palodzei tek ūdens un puš vējš.

Gribas ticēt, ka Jānis Okdalders un Atis Paegle tomēr kļūs iecītīgāki arī citu cilvēku problēmās un nelaimēs. Cik ilgi vēl mūsu kolhozniekiem būs pazemīgi jālūdzas būvbrigādēs cienīgtēvu žēlastība? Kādēļ staigāju nolaistie dzīvokļi jāremontē divreiz gadā, bet saimniecībai labākos gadus atdevušajiem bērzainiešiem (kā šīm ģimenēm) nez kas jāgaida?

Bēdu ēnā

Mūsu septembra biļetenā jūs droši vien lasījāt rakstiņu «Pavīrsība un reibumā». Tajā izskanēja nopietns brīdinājums gan alkohola cienītājiem, gan viņu atbalstītājiem. Pagāja tikai pāris nedēļas no biļetena iznākšanas brīža un bērzainiešus satrauca stindzinoša nelaime: gāja bojā cilvēks.

Kuram gan nav zināms, ka Bērzainē izveidojušies vairāki alkoholiķu atbalstītāšanas centri, kur par 15 un vairāk rubļiem var nopirkt pudeli šņabja vai kandžas. Viens no šādiem punktiem eksistē arī Millijas Krastiņas dzīvoklī. Millijas «brūzis» daudziem ir iecienīta «uztakošanās» vieta, un sev par nelaimi, to zināja arī nobarojamo jauno kopējs Aleksandrs Kuvannikovs. Ieradies pie M. Krastiņas ar krietnu naudas zūksni, lopkopējs varēja izdzerties, cik tik lien. Aleksandrs apreibinājās, iekrita pa durvīm pagrabā, smagi sasitās un pēc pāris dienām Valmieras slimnīcā nomira. Mēs visi jūtam līdz ne-laika dzīvesbiedrei un izsakām viņai līdzjūtību. Bet kurš un ko konkrēti pēc nelaimes ir izdarījis šo zūpības mitekļu putināšanu? Materiāli par dzeršanas pārējiem ir iesniegti milicijas pilnvarotajam mūsu iecirkni — vecākajam leitnantam Aivaram Ozolam. Pagaidām viņš vēl negaida, bet ceram, ka tas būs pagaidu miers pirms uzņēmīgas darbošanās.

Andris, lopkopju dēls

Augusta 17. datumā mūsu ciems kļuvis bagātāks ar vēl vienu puisi, tad piedzima Andris Mednis. Jācer, ka viņā būs iedzimts lopkopju neatlaidīgā darba tikums, jo māmiņa Sarmīte Lazdāne ir slaucēja, bet tētis Vilis Mednis strādā par lopu kopēju. Lai aug stiprs laucinieks!

Apcirkņos gulst raža

Beigusies augkopības galveno kultūru novākšana. Graudaugu ražība šogad bija 32 centneri no hektāra, bet kartupeļs dāvāja 150 cnt no ha.

Tautas skaitīšanas dati

Visi atceramies, ka šajā gadā arī mūsu ciemā notika tautas skaitīšana. Beidzot skaitītāji nonākuši pie skaidrības, cik un kādi mēs isti esam.

Izrādās, ka «Behrsainē» dzīvo 88 procenti latviešu, 7 procenti krievu un 5 procenti ir ukraiņi, baltkrievi un poļi.

Valmieras rajonā tautskaites laikā dzīvoja 80 procenti latviešu. Visvairāk pamatnācijas — 90 procenti — ir Nauksēnu ciemā, vismazāk — 53 procenti — Vecatē. Valmieras pilsētā ir 76 procenti latviešu, Zilākalnā tikai 24 procenti.

Ista pamatnācijas pilsēta ir Rūjiena, kur tikai 5 procenti mitnieku nav latvieši.

Vispār Bērzainē iedzīvotāju skaits svārstās ap 630.

Kartupeļu pirmrindnieki

Septembris ir skolēnu rudens taktu mēnesis. Atkal lūdzām savus bērnus no Jaunburtnieku skolas, lai nāk lielajiem palīgā kartupeļus rakt. Trīs nedēļas tīrumos locījās piekto līdz devīto klašu audzēkņi. Ar sevišķu darbu sparū izcēlās divi Valmieras bērni (redz, ka vienmēr pilsētnieki nebūt nav tie sliktākie): 8. klases meitene Ina Avotiņa nopelnīja vairāk nekā 100 rubļu un savu simtniekam bija arī viņas brālis sestklasnieks Ivo Avotiņš.

Kakli kartupeļus lasīja 5. klases skolēni Solveiga Tīsa un Artūrs Bernis. Bet Tālis Laķis un Einārs Burcevs talkas dienās nopelnīja vairāk par 50 rubļiem. Abi puikas tāpat mācās 5. klasē. Vecāki atkal

var salīdzināt šīs izpeļņas un to, cik pārnesis jūšējais: tas parādīs talcinieka attieksmi.

No sestklasniekiem vēl gribu uzteikt Jāni Bergu, Māri Keziku un Daci Ragaini, no septītklasniekiem — Elinu Doķi. Vecākās klasēs čaklo bērnu skaits sariūk. Astotās klases kolektīvā ar raitu darbu izcēlās Gita Meldere, Baiba Krastiņa un Dainis Pļavnieks, bet devītklasnieku konkurencē čaklākais bija Sergejs Legdāns.

Skaidrības un bērzainiešu negoda labad gan jāpasaka, ka visvairāk kastu pielasīja tieši Valmierā dzīvojošie Jaunburtnieku audzēkņi. Ar to gan negribu teikt, ka visi pilsētnieki būtu vienādi: otra viņu

daļa uz kolhozu atbrauca, lai mežā vai laukmalā visu dienu kurinātu ugunsgrābi jeb vienkārši blēņotos. Skaidrs, protams, ka čaklums nav atkarīgs no bērnu dzīves vietas, bet gan no audzināšanas ģimene. Diemžēl tie bērni, kuri iestājās skolas vecākajās klasēs septembra pirmajās dienās, nekādu darbu tikumu neizrādīja. Būtu labi, ja viņu vecāki, sākot darbu «Behrsainē», ielāgotu uzreiz: skola mums ir kā daļa no kolhoza, bērnu sabiedriski lietderīgais un mācību darbs arvien tiks vērtēts arī «Behrsaines dienu ritmos».

AIVARS KANGARS,
iecirkņa agronomis

BŪS SVĒTDIENAS SKOLA

Šogad Skolotāju diena mūsu ciema skolīņā atnāca ne tikai ar rudens ziediem un laba vēlējumiem, bet arī ar skolēnu vecāku sapulci. Kaut arī bija sestdiena, 30. septembris, uz sapulci ieradās tikai 20 vecāki. Nevar būt, ka pārējām māmiņām un tētiem viņu bērnu liktenis būtu vienaldzīgs. Savus mazuļus taču mīlam visi, tad kamdēļ gan vairāmiem ieklausīties speciālistu padomos par audzināšanu un izglītības darbu?

Sapulce pieņēma lēmumu, ka šogad skolā būs tāda pati kārtība kā pērn: mazie skolēni piecas dienas nedēļā. Loti emocionāli par pieklājību un jūtu kultūru runāja direktora vietniece Valentīna Rudzīte. Vecāki klausījās arī skolotājas Maijas Ozoliņas stāstījumu par skolēnu darbaudzināšanas problēmām,

par bērnu atšķirīgo attieksmi pret sabiedriski lietderīgo darbu. Skolotāja izteica domu, ka mācīties un strādāt negribošie itin bieži ir pirmie pie labumu sadales un ne vienmēr godīgā kārtā: dažreiz nešpetni atņem citiem bērniem līdzdotās sviestmaizītes.

Uz sapulci bija atbraukusi arī rajona nepilngadīgo lietu inspekcijas pārstāve. Viņa stāstīja par problēmām, kas rodas, audzinot tā saucamos «grūti audzināmos». Skaidrs, ka mums visiem savi mazuļi jāmača tā, lai viņi nekad nenokļūtu nepilngadīgo lietu inspekcijas redzes lokā. Tas izdarāms, ja ievērojam ne vien savas intereses, bet arī skolas izvirzītās prasības.

Skolotāja Ilga Ozola stāstīja par skolēnu apdrošināšanu. Visiem vecākiem tika ieteikts samaksāt 2

rubļus par katra bērna apdrošināšanu. Par to tiks izsniegtas īpašas apdrošināšanas veidlapas, kas jāsaņem līdz nākošā gada novembra beigām.

Turpmāk Behrsaines bērni varēs izvēlēties, kādu svešvalodu mācīties: angļu vai vācu. Domājams, ka visas organizatoriskās grūtības izdosies atrisināt.

Izskanēja arī priekšlikums par svētdienas skolas organizēšanu Behrsainē. Domāts sarunāt Burtnieku draudzes mācītāju, bet telpas atvēlēs Jaunburtnieku skola. Mūsu bērniem jau tā trūkst jūtu kultūras, tāpēc iesakām vecākiem apsvērt šo priekšlikumu. Arī vecuma ierobežojums svētdienas skolā nav noteikts. Jo agrāk mūsu bērni apgūs visu labo, jo pilnvērtīgāka būs mūsu dzīve.

Lai mes takā

Septembris un oktobris, kā jau laukos parasts, līdz ar rudens ražu mūsu ciemā ienesa arī kāzu priekus. Vispirms savu ģimenīti nodibināja Dace Nevarovska un Egils Krollis, viņiem sekoja Sarmīte Lazdāne un Vilis Mednis. Daudz laimes!

RAIBIE RAIBUMI

Būvstrādnieks Jānis Frolovs atkal pabijis atskurbtuvē. Tā vien šķiet, ka Jānis būs solījies Hubertam Streičam, ka «Bērzaine» bez žūpām nepaliks.

* * *

Nadežda Tihomirova, slaucēja Jaurzemeļu fermā, nolēma bez atļaujas aizņemties no kolhoza kombikormu. Valde nezina, vai maz slaucēja domā aizgūto nest atpakaļ, un sodīja viņu par siko zādzību ar 50 rubļu likmi. Vairbūt arī pārejām slaucējām, kas aizņemas, tā vairāk nedarīt?

* * *

Laukstrādnieks Jānis Priedītis huligāniski izturējās ģimenē. Rajona Tautas tiesnesis ievietoja bērzainieti uz 13 diennakšu ilgām pārdomām aizrestēm. Jādomā, ka tagad laukstrādnieks būs izdarījis secinājumus un uzvedies labi.

* * *

Daudz stiprāk sodīts traktorists Zigurds Fišers. Viņa huligānisma rezultātā (stipra piekaušana) celtnieks no Aizkarpatiem dabūja pat ārstēties slimnīcā. Kauslīs «nabalansēja» uz cietuma sliekšņa robežas un trīs gadus izcietis nosacīti savā darba vietā. Jebkuram, kas sēdīsies ar Zigurdu cilāt glāzīti, ir jāatceras, ka nosacītais sods ātri vien var pārvērsties reālā.

* * *

Rolandam Garselim jāsamaksā 1116 rubļi jauno ģimeņu aizdevuma un jāatbrīvo kolhoza dzīvoklis, jo viņš vairs nevēlas būt ar mums «Bērzainē».

* * *

Kolhoza lauku brigādē tika uzņemti nepilngadīgie Mihails Kirilovičs, Solvita Ogņeva, Ivars Sveicars un Aiga Priedīte, bet Jānis Kukians kļuvis par atslēdznieku darbnīcās.

* * *

Jānis Gulbis pieņemts par traktoristu. Alma Heidemane strādās par slaucēju, bet Ivars Heidemāns — par traktoristu. Heidemaņi arī ir daudz bērnu ģimene, viņiem ir trīs atvases.

* * *

Centra govju fermā par līgumstrādniekiem ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem pieņemta Edīte Laane un viņas faktiskais vīrs Varis Skudra. Arī viņi ir daudz bērnu saime — audzina piecus bērnus.

Lauku brigādē par līgumstrādniekiem pieņemti Laila Lisinska un Edvīns Burcevs. Ludzēnos par lopkopēju uz līguma pamata pieņemts Andris Ozols-Ozoliņš. Arī viņus pārbaudīs pusgadu ilgi.

* * *

Pēc pašas vēlēšanās no darba un kolhoza atbrīvota mūsu nesenā pirmrindniece Jevgeņija Gutarova.

* * *

Tūdaļ pēc algas četras dienas bez gana palika Centra fermas brūnājs: Gunārs Aboliņš «atpūtās». Par to viņam no valdes rājiens un no brūnajām — neizpratne.

* * *

Stingrais rājiens pēc reibuļa priekiem ķēris Mariju Deņečko. Priekos Marija kļuva pavirša, lopiņi netika ganīti un viss iespējamais piens netika iegūts. Par to viņai jāsamaksā 36 rubļi.

* * *

Alkoholā laimi meklēja arī Aija Berga, slaucēja Baļļu fermā. Divas dienas Aija «cienājās» un nekopa govīs. Viņai par to rājiens un 18 rubļu sods par saskābušo pienu.

* * *

Jaunzemeļu fermas slaucēja Skaidrite Janele saņēmusi rājienu par darba kavēšanu bez attaisnojoša iemesla.

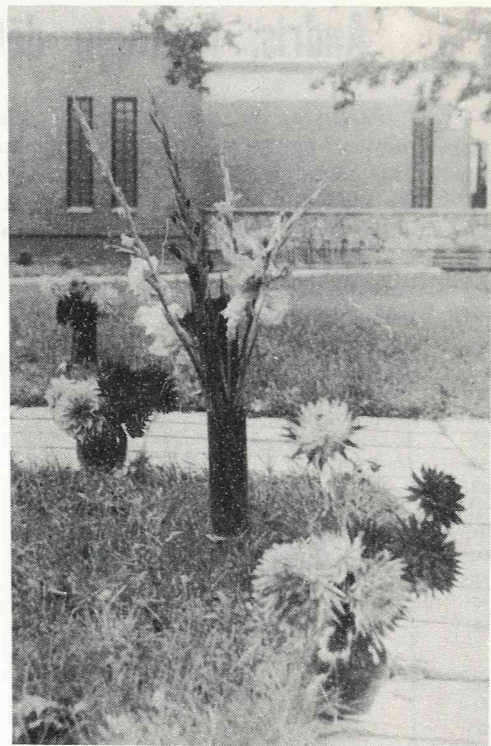
* * *

Traktorists Austris Sniedze bija patvarīgi izmantojis kolhoza traktoru un par to viņam jāšķiras no 75 rubļiem. A. Sniedze rupji izturas pret iecirkņa piekšnieka rīkojumiem, bieži vispār aizmirst doties uz darbu.

* * *

Traktorists Ludvigs Gmizo sodīts ar 75 rubļu naudas sodu, jo svinēja algas dienu un nepļāva lopiem zaļbarību. Aprēķināts, ka Ludvīga prieku rezultātā zudis apmēram 300 kg piena.

Par izdevumu atbild A. Krolle un A. Kangars. Sastādītājs — J. Motivāns. Ответственные за выпуск А. Кролле и А. Кангарс. Составитель Я. Мотиванс.

REGINAS SALTES foto

Augusta pēdējās dienās tika sarakota rudens ziedu izstāde. Ļoti iepriecināja ziedu audzētāju atsaucība: šoreiz apskatē greznojās apmēram 60 šķirņu dālijas. Bijusi skolas direktore Aina Jansone vien izstādei atsūtīja 26 nosaukumu dālijas. Paldies arī Maigai Lairoņai, Vinetai Krastiņai, Ingai Ulmani un visiem citiem, kas piedalījās un palīdzēja iekārtot ziedu izstādi.

Ipašu pateicību gribu izteikt minētājam Andrim Jandālam, kurš speciāli izstādei bija sagatavojis ziedu traukus.

Ziedi mums patik visiem. Priecājamies par skaistiem zālājiem un sakoptu apkārtni. Tāpēc gribu lūgt Centra iedzīvotājus: ja jums vajag zāli mājlopiem — pļaujiet to! Tikai nopļaujiet līdz galam un neatstājiet nesakoptu vai pusplautu. Iekoptie zālāji gan nav domāti lopu ganišanai, bet ja jūsu apziņa to to-

mēr neliedz, tad appļaujiet arī nezāles, kuras no zālājiem pārsējas jūsu pašu dārzos. Nezāles ļoti nēd. Šoreiz vārdos nesaukšu ne govis, ne to saimniekus, gan jau paši sapratīsiet.

Mēs cināties par savu neatkarību, gribam būt saimnieki Latvijā. Tad, lūdzu, būsīm vispirms saimnieki savā Bērzainē, savā pagalmā, dārzā un ciematā!

LUDMILA BRODE,
meža tehniķe — apzaļumotāja

80.

Septembrī kolhozs nosvinēja unkālu jubileju: mūsu vecākajam kolhozniekam PĒTERIM LIEPIŅAM — 80 gadu. Lai Tev veselība un daudz baltu dieniņu, Liepiņtēv!

Ритмы трудовых будней колхоза «Берзайне» Валмиерского района. На латышском языке.

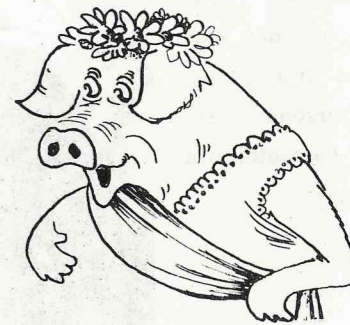
Utis nav iznīdētas

Pavasārī sarunā ar daudz bērnu māmiņām ieskanējās bažas, ka atsevišķās bērzainiešu ģimenēs nekādi nevar tikt galā ar utīm. Cerējām, kā izlasījuši pārmetumus, kūtrie vecāki sapratīs, ka tie attiecas tieši uz viņiem, kaut uzvārdā neviens netika saukts. Diemžēl jau pirmā sanitārā pārbaude skolā pierādīja, ka daudzi bērzainieši savās mājās dzīvo kā migā un nevar pat tik daudz kā pārbaudīt bērnu galviņas pirms došanās uz skolu.

Kaut arī mazajiem to lasīt būs nepatīkami, šoreiz runāsim konkrēti, jo nevienam citam nav patīkami šīs utis no skolas pārņest. Tātad — nepietiekoši tīrīgi un uzmanīgi, savus mazuļus uz skolu izvadot, ir Anita un Edvīns Laķi, Alda Kikule un Gundega Auniņa.

Dažs varbūt iebildīs, ka šīm daudz bērnu ģimenēm visus mazos uzmanīt nav nemaz tik viegli: vienam utis iemet un drīz jau citi arī dabūjuši. Bet ko lai saka tīrīgās māmiņās, kurām atsevišķu ģimeņu dēļ jāliek saviem bērniem katru dienu apstāties pie sliekšņa, lai neienes kukaiņus mājā? Vienalga, vai ģimenē ir viens, divi vai pieci bērni, neviens nedrīkst uz skolu iet nopuņķojies, utains un netīrs. Vai tiešām gribat, lai skolotāji profilakses dēļ būtu spiesti jūsu bērniem vilkt galvā plastmasas maisiņus? Lai nevienam netīrelim neienāktu prātā arī šo sarunu laist gar ausīm, mēs lūdzam feldšeri Rutu Purīņu nākamo pārbaudi izdarīt ar pierakstu bločiņu rokā un uzstāties «Bērzaines dienu ritmos». Ja būs jāpel, pelsim, ja jāslavē — slavēsim!

???

???

Govs brīnās, cūka nesaprot

Ne tikai ragainā un ausainā vien ir neizpratnē. Domājams, ka līdzīgas jūtas, pavērot šo avizīti, pārņems katru mūsu lasītāju un jo īpaši lopkopjus. Ierastās tabulas ar viņu darba rezultātiem nav. Kur tās ir, vai gan H. Diura būtu aplisimusi?

Ciltslietu zootehniķe var katram paskaidrot vienīgi to, ka viņa esot visvairāk noslogotais speciālists kolhozā un viņai vairs neesot laika nodarboties ar pārskatu sastādīšanu. Ja vajagot pārskatus, tad «Bērzainē» jāpieņemot vēl viens zootehniķis.

Ko tagad darīt? Uzskatām, ka rakstīšanas ziņā pašlaik no agronoma Aivara Kangara tiek «izspiesta» visa iespējamā rezerve, jo viņš, tāpat kā veterinārie ārsti, in-

ženieri un citi speciālisti, nebūt nav mazāk noslogots. Agronomi sezonā dzīvo uz lauka tik ilgi, cik ilgi strādā mehānizatori. Arī no atskaitēm citus speciālistus neviens neatbrīvo.

«Bērzaines dienu ritmu» veidotāju viedoklis ir tāds, ka lopkopēju darba rezultātu tabulām ir jābūt. Pirmkārt, tā ir mūsu saimniecības pamatnozāre. Otrkārt, lopkopji lielākoties strādā viens no otra samērā tālu, sastopas reti. Tādēļ sadzīvinājuma tabula viņiem ir interesanta. Tā ir saistoša arī citiem, jo uzreiz var redzēt, kurš strādā no sirds, kurš — vairāk ar muti. Ja tabulas nespēj sastādīt H. Diura, tad tas jādara kādam citam. Kuram? Lai to nosaka valde kopā ar zootehnikā dienesta vadību.